

РЕШЕНИЕ

№ 2015

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1385** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. И. С., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], Офис сграда Комфорт Резиденс, ет. 3, оф. 18, чрез адв. М., срещу отказ рег. № 1232 / 29. 01. 2024 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че са отпаднали пречките за заемане на съответната длъжност, поради което следва да бъде възстановен на тази длъжност, която е заемал преди издаването на отказа за достъп до класифицирана информация. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ. Претендира разносните по делото.

Ответникът – Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/, чрез процесуалния си представител, моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразен оспорения отказ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С отказ за достъп до класифицирана информация № 362 от 18. 06. 2021 г. на зам.

председателят на ДАНС, е отказано издаването на разрешение за достъп до класифицирана информация на А. И. С..

С докладна записка от 27. 09. 2021 г. е уведомен главния директор на ГДИН, че за заеманата от А. С. длъжност се изисква достъп до класифицирана информация, поради което същият не може да изпълнява служебните си задължения като инспектор I-ва степен в сектор ОСМЛС в ГДИН.

Със Заповед № Л-3395 / 27. 09. 2021 г. на главния директор на ГДИН е преназначен А. С. от длъжността инспектор I-ва степен в сектор „Охрана и сигурност на местата за лишаване от свобода“ на длъжност инспектор IV степен в пробационна служба - звено Перник към Районна служба „Изпълнение на наказанията“ – Перник.

Със Заповед № Л-4112 / 24. 11. 2021 г. на главния директор на ГДИН е преназначен А. С. от длъжността инспектор IV степен в пробационна служба - звено Перник към Районна служба „Изпълнение на наказанията“ – Перник на същата длъжност в пробационна служба – София град към сектор „Пробация“ - София.

Със Заповед № Л-4962 / 22. 11. 2022 г. на главния директор на ГДИН е преназначен А. С. от длъжността инспектор IV степен в пробационна служба – София град към сектор „Пробация“ – София на длъжност инспектор IV степен (психолог) в О. София.

С Решение № 69-II-27 / 26. 08. 2021 г. на Държавната комисия по сигурността на информацията е отхвърлена жалбата на А. С. срещу издадения отказ за достъп до класифицирана информация № 362 от 18. 06. 2021 г. на зам. председателят на ДАНС.

С решение № 35 / 28. 04. 2023 г. по адм. д. № С-61 / 2021 г. на ВАС – Пето отделение е отменено Решение № 69-II-27 / 26. 08. 2021 г. на ДКСИ и е върната преписката за ново произнасяне.

С писмо от 06. 12. 2023 г. е уведомен жалбоподателят, че с Решение № 93-II-14 / 04. 12. 2023 г. ДКСИ е отменила отказ за достъп до класифицирана информация № 362 от 18. 06. 2021 г. на зам. председателят на ДАНС.

Със заявление вх. № 20253 / 20. 12. 2023 г. А. С. е поискал от главния директор на ГДИН да бъде възстановен на длъжността заемана от него преди издаване на отказ за достъп до класифицирана информация № 362 от 18. 06. 2021 г. на зам. председателят на ДАНС.

С писмо рег. № 1232 / 29. 01. 2024 г. на главния директор на ГДИН е уведомен А. С., че в ЗМВР липсва възможност за възстановяване на предишната длъжност в случай на отменен отказ за достъп до класифицирана информация, както и че като действащ държавен служител би могъл да бъде преназначен на друг длъжност, съобразно нормативните изисквания.

С жалба, вх. № Ж-97 / 05. 02. 2024 г. по описа на ответника, е оспорен отказа по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма доказателства за датата на връчване на оспореното писмо, но до подаване на жалбата са минали едва седем дни, поради което съдът намира, че се обжалва в срок. В същото време, оспореното писмо има белезите на индивидуален административен акт, тъй като същото представлява изричен отказ на подаденото от жалбоподателя заявление за възстановяване на заеманата от него длъжност. Доколкото по този начин са засегнати претендиращи от С. права, оспореното писмо няма само уведомителен характер и съдът приема, че оспорването е от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е

процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Обжалвания отказ е издаден от компетентния орган – главния директор на ГДИН, който е орган по назначаването на държавните служители в ГДИН.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 232 от ЗМВР, при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР се възстановяват на предишната длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение се явят в съответната структура. Когато предишната длъжност не е вакантна или е съкратена, държавните служители в МВР се възстановяват на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1.

В конкретния случай обаче служебното правоотношение на А. С. не е било прекратено поради отнетия отказ за достъп до класифицирана информация, а същият е бил преназначен на друга длъжност.

С Решение № 14148 от 22.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 1922/2015 г., V отд. се прима, че при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР се възстановяват на предишната или на друга равностойна длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в съответната структура. Други основания за възстановяване на предишната или равностойна длъжност на държавни служители в МВР не са установени в закона.

Доколкото жалбоподателят продължава да е на служба в ГДИН, вследствие издадените няколко заповеди за преназначаване (всички по подадени от самия него заявления) за С. липсва законова възможност да бъде възстановен на заеманата от него длъжност преди отнемането на допуска му, тъй като същият не е незаконно уволнен.

Както правилно сочи и ответника в оспорения отказ, като действащ служител в ГДИН, за С. съществува възможност да иска преназначаване отново на тази или подобна длъжност при условията и реда на Правилата за преназначаване на държавните служители в ГДИН, утвърдени със Заповед № ЛС-04-750 / 09. 12. 2021 г. на министъра на правосъдието.

Съдът намира, че вследствие на издадения отказ за достъп до класифицирана информация, А. С. е разполагал с два пътя на защита: единият да бъде прекратено служебното правоотношение и впоследствие след отмяната на отказа да иска да бъде възстановен на заеманата преди това длъжност, съобразно чл. 232 от ЗМВР и втория, който реално С. е избрал, да бъде преназначен на друга длъжност. Доколкото обаче служебното правоотношение на С. не е прекратено, същият не може и да иска възстановяване на предишната длъжност.

В тази връзка са неоснователни доводите изложени в жалбата, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 7, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, тъй като същата касае отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, какъвто безспорно не е настоящия случай.

Предвид гореизложеното, съдът намира оспорения отказ за законосъобразен и съответстващ на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията за форма

на индивидуалните административни актове и на целта на закона. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са налице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. С., ЕГН [ЕГН], срещу отказ рег. № 1232 / 29. 01. 2024 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

ОСЪЖДА А. И. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: